

Gange har været for i Finantsudvalget, saa, naar det ærede Medlem for Wp tror, at dette er Noget, der er kommet hovedsagds, er det en Feiltagelse; den Dag troede jeg vel, at der laa en Misforstaaelse til Grund, men jeg tænkte mig dog ogsaa Muligheden af, at det kunde være mig, der tog feil, men nu er jeg ved at gennemgaa Anmærningerne og Betænkningen her, bleven fuldt bestyrket i, at det, der her er gjort, er i og for sig rigtigt og forsvaret. At det skulde drage Konsekvenser efter sig, kan jeg ikke se, ialtfald ikke mere end den Konsekvens, der altid følger deraf, at man maa betale ethvert Arbejde efter dets Værd. Hvad Telegrafbudene angaar, have de jo ogsaa været under Forhandling her. Man vil se, at deres Lønninger findes angivne i Betænkningen Pag. 35, og jeg kan ikke negte, at den er kummerlig. Det forekommer mig, at man der kunde gjøre noget Egenende og lægge et Dyrtdstillæg, som ogsaa her er foreslaaet efter alle Faktorens Villie, til disse Telegrafbudenes Lønning. Jeg tror, at man ikke tilstrækkeligt er opmærksom paa baade i Administrationen og udenfor den, at ogsaa disse Budes Tjeneste er bleven mere anstrengende i de sidste Aar. De staa betydeligt under Postbudene, og ganske vist erkender jeg, at de maa staa noget under den, idet deres Tjeneste vel ikke er saa anstrengende; men det forekommer mig, at man kan give dem samme Forhøielse som disse, nemlig gennem det Dyrtdstillæg, som Alle have været enige om, at de skulde have, naar en Lov om Dyrtdstillæg blev vedtagen. Deres Tjenestetid er længere, end jeg oprindeligt har troet; jeg har erkundiget mig derom og erfaret, at den er ca. 14 Uger daglig, hvad ingenlunde er nogen kort Tjenestetid. Jeg har hørt, at man er gaaet ud fra, at de have privat Fortjeneste, men det tror jeg er urigtigt. Hvad angaar Landpostbudene, skal jeg erkjende, at deres Stilling er i høj Grad løs. Den høitærede Minister har gjentagende Gange udtalt, at det var et saa rent løst Forhold, at Staten paa en Maade slet ikke i stod i Forhold til dem. Det er rigtigt; men Spørgsmaalet er, om det er tjenligt og om ikke deraf vil følge to Ting. For det Første, at der forbruges en Mængde Mennesker, der om nogle saa Aar ville være ødelagte, falde Rommenen til Byrde og saa omtrent ere ferdige. Det er det ene (Abyrdelse); ja, det vil sikkert ske for Manges Bedkommende. Den anden Følge er, at den evindelige Skiften gjør ogsaa selve Forretningsgangen usikker, og det er dog en Forretning, der ikke er uden Betydning, ja jeg tør vel endog sige, at den har en meget stor Betydning. Det er dog, saaledes som jeg udtalte ved 1ste Behandling, ikke min Mening, hverken at vi skulle gjøre dem pensionsberettigede

og heller ikke engang, at de skulde gøres til en Slags Bestillingsmænd lig de øvrige Postbude; men der var to Ting, jeg udtalte dengang, og som jeg skal gjentage her nu for at gjøre opmærksom derpaa, ikke blot overfor den høitærede Minister, hvis Opmærksomhed vel iøvrigt allerede er henvendt derpaa, men ogsaa udadtil. Det ene er dette, at naar Landpostbudene omkring i Landet selv samle sig og danne Alderdomsforsørgelses-kasser -- jeg tror, det vil ske, og at det alt er især med at ske, jeg har med Glæde lagt Mærke til, at der netop, siden Sagen her har været paa Tale, har været afholdt Forsamlinger af Landpostbude med det Formaal at oprette saadanne Kasser -- saa vilde det, det føler jeg mig overtydet om, ikke finde Modstand, at der ydes et Tilskud til disse Kasser. Det vilde knytte Postbudene fastere til Institutionen, og sikke dem i deres Alderdom. De ville jo nemlig ellers i Alderdommen være stillede uheldigere end Andre, idet den Betaling, de faae, er sat i Forhold til den Veilængde, de daglig tilbagelægge, og man kan da sige sig selv, at, jo ældre de blive, desto kortere Bei ere de istand til at gaa, og sølgelig bliver Lønnen mindre, naar de da ikke skulle komme i en saadan Tilstand, at de overhovedet slet ikke kunne udføre deres Gjerning. Det var den ene Side, jeg vilde henlede Opmærksomheden paa, om ikke den høitærede Minister, hvis der til Administrationen kommer Statuter af antagelig Skikkelse, maatte finde sig foranlediget til at foreslaa Tilskud til saadanne Alderdomsforsørgelses-kasser. Den anden Side er den, om man ikke kunde tage noget Hensyn til den Stilling, hvori Landpostbudene komme i, at, jo ældre de blive, desto mindre bliver Lønnen, om man ikke ad en eller anden Bei kunde træffe forebyggende Forholdsregler imod, at det sker, naar de Paa-gjældende ellers ere Mænd, der i en Række af Aar have udført deres Gjerning paa en fyldestgjørende Maade. -- Altsaa, jeg bærer ikke tilbage for de Konsekvenser, det ærede Medlem fra Wp (Steenstrup) omtalte; jeg hylder altid den Grundsetning, at Arbeidet er Lønnen værd, og jeg kan ikke Andet end erkjende, at Lønninger fra 8—1,400 Kr., delte i 4 Klasser, ere, Alt vel overveiet, moderate og ingenlunde for høje. Jeg gjentager, at jeg ønsker og haaber, at ogsaa Telegrafbudenes Lønningsforhold maa blive førte til Afslutning derved, at det Dyrtdstillæg, man har tiltænkt dem, medtages i deres Lønning. Derved vil ingen forsøgt Udgift indtræde. Om de skulle inddeles i samme Klasser og paa samme Maade som Postbudene, er en anden Sag, og kan jo tages under nærmere Overveielse. Det forekommer mig, som sagt, at det ærede Medlem fra Wp var blevet betydeligt mattere. Han har